

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е №64

гр. Перник, 10.05.2012г.

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание на дванадесети април през две хиляди и дванадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при участието на секретаря Анна Манчева, като разгледа докладваното от съдията адм.д. № 61 по описа за 2012 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145 - 178 от АПК, във връзка с чл. 107, ал. 2 от Закона за автомобилните превози.

Образувано е по жалба подадена от И.С.П.,***, срещу заповед № РД-14-21-308/03.02.2012 г. на Началник Областен отдел “КД-ДАИ”, гр. Перник. Според изложеното в жалбата административният акт е незаконосъобразен, като постановен при съществено нарушение на административно производствените правила и в противоречие с целта на закона. Иска се заповедта да бъде отменена и да се присъдят направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата началник Областен отдел “КД-ДАИ”, гр. Перник, оспорва жалбата и излага твърдения, че е недопустима. Алтернативно се иска от съда заповедта да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна, издадена от компетентен орган и в предписаната от закона форма. При постановяването ѝ са спазени административно производствените правила.

Административен съд–Перник, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 03.02.2012 г. от инспектор при ОО”КД-ДАИ”, гр. Перник е съставен акт за установяване на административно нарушение № 131802, против И.С.П., за това, че на 01.03.2012 г. управлява лек автомобил, марка “Опел Вектра”, с рег. № ***, собственост на С. И. П.***, като извършва обществен превоз по маршрут от гр.Радомир до с.Борнарево. Въз основа на акта за установяване на административно нарушение е издадена и Заповед № РД-14-21-308/03.02.2012 г. на Началник Областен отдел “КД-ДАИ”, гр. Перник, с която е отнето свидетелството за регистрацията на превозното средство и е свалена регистрационната табела, като на основание чл. 106а, ал. 1, т. 1, ал. 2, т. 1 и т.4 от Закона за автомобилните превози е спрял от движение лекия автомобил.

Видно от направеното отбелязване върху оспорената заповед същата е връчена на И.С.П. ***на 03.02.2012 г., водач на автомобила с който е извършен обществен превоз според твърдяното от административния орган.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че за жалбоподателят не е налице правен интерес да оспорва наложената принудителна административна мярка. Доводите за това са следните:

Жалбоподателят видно от приложеното по делото пълномощно, нотариално заверено на 22.10.2010г. е упълномощен от собственика на превозното средство-Сийка Иванова Панова, да го стопанисва и управлява и да я представлява пред изрично изброени институции, сред които не е посочена съдебната система.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗАвтП, обществен превоз може да се извършва от превозвач, който притежава удостоверение за регистрация - за извършване на таксиметрови превози на пътници, и документи, които се изискват от този закон. За нарушение на изискването на посочения член, когато МПС не е включено в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници се

предвижда налагането на ограничителна мярка - спиране от движение на МПС, с който се осъществява нерегламентираната дейност. Мярката се реализира чрез временно спиране от движение на МПС за определен срок и отнемане на документа, установяващ регистрацията на превозното средство и сваляне на предна табела с регистрационен номер - до заплащане на наложената с наказателното постановление глоба за извършеното нарушение, арг. чл. 106а, ал. 2, т. 1 и т. 4от ЗАвтП.

По аргумент от чл. 143 от ЗДвП, разпореждащ регистрирането на пътните превозни средства на името на техния собственик, адресат на принудителната административна мярка е лицето - собственик на превозното средство, независимо дали същото е водачът, извършил нерегламентирания превоз.

Единствено за него като засегната от акта страна възниква правото да я оспори по предвидения в закона ред. В този смисъл в обжалваната заповед административният орган изрично е посочил кой е регистрираният собственик на автомобила и е разпоредил да бъде уведомен за наложената ограничителна мярка.

Правата, които жалбоподателят има по ползването на автомобила, са права, породени от договорка между упълномощител и упълномощен. Правата са изчерпателно изброени и изрично посочени, но те не му дават законовата възможност да осъществи защита по съдебен ред. Правата и задълженията на жалбоподателя във връзка с ползването на автомобила са права и задължения спрямо контрахента и без изрична законова разпоредба не могат да се противопоставят на държавата, те не дават възможност жалбоподател да упражни от името на собственика неговото субективно право на жалба, т. е. не го правят процесуален субституент. За това е необходима изрична законова разпоредба.

За жалбоподателя, като водач на превозното средство, с което е осъществен превоза на пътници, не е налице правен интерес да оспори тази мярка, тъй като тя не засяга пряко правната му сфера.

Създадените облигационни отношения между собственика и ползвателя не могат да служат като юридически факт, от който жалбоподателят да извлече правото си на обжалване на наложената принудителна административна мярка.

С оглед на това, предявяването на жалбата от лице, на което законът не признава право на обжалване се приема от настоящия състав като процесуално недопустимо поради липса на правен интерес. С оглед на това следва да бъде отменен дадения ход по същество на делото, жалбата да се остави без разглеждане и производството да се прекрати.

Водим от изложеното, **Административен съд Перник**

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 12.04.2012 г., с което е даден ход на делото по същество.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на И.С.П.,***, срещу заповед № РД-14-21-308/03.02.2012 г. на Началник Областен отдел "КД-ДАИ", гр. Перник.

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 61/2012г. по описа на Административен съд Перник.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 7-мо дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:/п/